

צדוק עלון

חגית קזיניץ

פרסום ראשון

כדרך

צרופות

כדרך שבה חובק המכנס את הגוף
כדרך שבה מתאים הכתב לכתוב

כדרך שבה מתאימה השמש לאורה
כדרך שבה מתאים הקלמוס לניר

כדרך שבה מתאים העכשו לעבר
כדרך שבה מתאים הרחם לעבר

כדרך שבה חובקת הנפש את הגוף
כדרך שבה מתאים הגשר לנהר

כדרך שבה מתאימים השדים לפה היונק
וכדרך שבה לופתות ידך את אזור חלצי.

המעיל העשוי מבר גם
המצח הגבוה
העור המחוספס
הכלב הנלווה
השרוולים המפשלים
והזרועות החשופות

לעתים הצרופות נלוות לאדם
עוד מרחם אמו,
ולעתים הן מצטרפות אליו עם אורחות חייו,
לעתים הן כפנגינה שהאדם מפזם לעצמו
ואין איש יודע
ולעתים הן תרופות בעורו החיצוני.

יש ימים בהם אני רואה
כי לאנשים יש צרופות
ויש ימים שאיני רואה.

לעתים אני רואה כי גם לקרקע יש צרופות.

אתמול

פנים

אתמול
בעוברי ליד בית הכנסת בו נוהג אבי להתפלל
ראיתי כי מספר המתפללים הולך ומתמעט,
וחשבתי לעצמי
הנה במהלך השנים
בהם פסעתי מילדות לבגרות
ומבגרות לבגרות
ומבגרות לבגרות
התערפלה אצלי ההבחנה הקדמונית
בין האמונה בתפלתו של אבי
ובין האמונה באבי המתפלל.

פנים לתמים
פנים לתמים
בלילה לתמו

ואני, לפי פני הדברים,
חשבתי לאן?

לאן הולך הלילה ותם
ולאן פנינו פונות
מנין תפתח הטובה
ומהו החשבון.

□

אדוות חול
אבנים קטנות שכובות
על גבן
פשוטות איברים
מביטות בפוככים
על פניהן
אורו החור
של חצי ירח
מקפות חומות
סלעים
שלטפו ברוחות הזמן.

□

חלון הסגריר
תנור החם
הקפה, ביחוח
העתון
הספר
לחם הקלוי
אשמת חטאי
השעות החומקות בוחילה
מתחת לסף הדלת.

תיאמת

חשך על פני תהום
ואת שם בתוככי המים
הקדמונים
אדירת כח
סנפיריך בוחשים
במטמונים
הביטי לאחור
קמו להרגך.